

علوم و تحقیقات بذر ایران
سال نهم / شماره سوم (۴۱ - ۵۵) ۱۴۰۱

مقاله پژوهشی

DOI: 10.22124/jms.2022.6162

اثر پرایمینگ بذر با اسید الازیک بر پویایی ذخایر بذر و رشد گیاهچه سویا در شرایط پیری تسریع شده

صفیه عرب^۱، مهدی برادران فیروزآبادی^{۲*}، احمد غلامی^۳، مصطفی حیدری^۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۱۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۹/۱۴

چکیده

جهت بررسی تأثیر اسید الازیک بر رشد گیاهچه و صفات مربوط به جوانهزنی سویا در شرایط معمول و فرسودگی، آزمایشی در سال ۱۳۹۸ در آزمایشگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی صنعتی شاهرود طراحی و اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل فرسودگی بذر در دو سطح (بدور بدون فرسودگی و بدوز فرسوده) و پرایمینگ در هفت سطح (بدون پرایمینگ (شاهد)، آب مقطر (هیدروپرایمینگ)، اسموپرایمینگ با ۲۵، ۵۰، ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ میلی گرم در لیتر اسید الازیک) بود. آزمایش در قالب فاکتوریل با طرح پایه کاملاً تصادفی در سه تکرار در محیط ژرمنیاتور با رعایت استانداردهای موجود انجام شد. بدوز با قرار گرفتن در دمای ۴۱ درجه سلسیوس و رطوبت نسبی ۹۵ درصد به مدت ۷۲ ساعت فرسوده شدند. پرایمینگ بدوز با اسید الازیک با رعایت اصول هوادهی بذر به مدت شش ساعت انجام شد. در شرایط فرسودگی صفاتی از قبیل شاخص بنیه بذر، نسبت رشد آلومتریک و مقدار استفاده از ذخایر بذر کاهش یافت. افزایش محتوای مالون دی آلدئید از طریق تأثیر بر شاخص بنیه بذر و فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز بر درصد جوانهزنی تأثیر منفی نشان داد. کاربرد اسید الازیک از طریق افزایش دادن فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز موجب افزایش درصد جوانهزنی در بدوز بدون فرسودگی و فرسوده گردید. پرایمینگ بدوز با اسید الازیک موجب کاهش محتوای مالون دی آلدئید و هدایت الکتریکی در بدوز شد. بر اساس نتایج پژوهش انجام شده می توان کاربرد ۵۰ میلی گرم در لیتر اسید الازیک را به عنوان بهترین غلظت مورد استفاده این ماده معرفی کرد. همچنین می توان پیشنهاد نمود که اسید الازیک موجب بهبود صفات فیزیولوژیک در بدوز فرسوده شده سویا می گردد.

واژه های کلیدی: آنتی اکسیدانت، الازیتان، درصد جوانهزنی، فرسودگی

s.arab.agri@gmail.com

۱- دانشجوی دکتری زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران.

m.baradaran.f@gmail.com

۲- دانشیار، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران.

ahgholami273@gmail.com

۳- دانشیار، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران.

haydari2005@gmail.com

۴- دانشیار، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران.

*نویسنده مسئول: m.baradaran.f@gmail.com

ایفای نقش کند، می‌توان به اسید الازیک اشاره کرد. این ماده، یک ترکیب فعال زیستی است که کاربردهای دارویی و صنعتی بسیاری دارد و دارای خواص متنوعی از جمله خواص آنتیاکسیدانت می‌باشد (Ascacio-Valdes *et al.*, 2010). اسید الازیک پلیفنولی طبیعی است که در میوه‌ها از جمله Thakur and (Pitre, 2008) آنار، توت‌فرنگی، تمشک و انگور یافت می‌شود (Debnath *et al.*, 2021). اسید الازیک در گیاهان به شکل تانن‌های قابل هیدرولیز که الاژیتان نامیده می‌شوند، دیده می‌شود مختلف، اسید الازیک با توجه به خصوصیات پلیفنولیک آن، یکی از بهترین جاروب‌کننده‌های رادیکال‌های آزاد اکسیژن است. نتایج تحقیقی نشان داد که پرایمینگ بذور نخود با ۵۰ میلی‌گرم در لیتر اسید الازیک سبب کاهش پراکسیداسیون لیپیدها و نشت الکتروولیتها در شرایط تنش اسمزی گردید (Abu El Soud *et al.*, 2013). محققان دریافتند که اسید الازیک سبب کاهش اثرات تنش شوری و افزایش رشد گیاه کلزا گردید (Khan *et al.*, 2017). تحقیق دیگری نیز نشان داد که اسید الازیک در طی دوره ابزارداری میوه کامکوات از افزایش محتوای مالون‌دی‌آلدئید جلوگیری کرد و سبب افزایش فعالیت آنزیم سوبراکسید‌یسموتاز شد (Liu *et al.*, 2018). این ماده، میزان رادیکال سوپر اکسید را تا سطح معنی‌داری کاهش داد.

تحقیقات انجام شده گویای این موضوع است که بروز هر گونه شرایط نامساعد از قبیل تنش‌های محیطی در مسیر تولید بذور و یا استفاده از شیوه‌های نامناسب تولید و پس از آن نگهداری بذور می‌تواند موجب فرسودگی زود هنگام و کاهش توان واقعی بذر شود که خسارت جبران‌ناپذیری را برای تولید کننده و کشور به دنبال خواهد داشت. لذا یافتن راهکاری کارآمد برای کاهش آثار منفی ناشی از بذوری که به هر دلیل دچار فرسودگی شده‌اند، ضرورت دارد. با توجه به این که اسید الازیک یک ماده آنتیاکسیدانت قوی با خاصیت ضدپیری است و تا به حال تحقیقی بهمنظور بررسی اثر اسید الازیک به صورت پرایمینگ بذری در راستای بهبود بذرهای فرسوده سویا و تقویت گیاهان حاصل از آن‌ها انجام نشده است و سندی در این مورد یافت نگردید، در این تحقیق به بررسی این موضوع پرداخته شد.

مقدمه

هدرفت بنیه بذور در انبار یکی از مشکلات عمدۀ در حفظ و نگهداری آن‌ها در طولانی‌مدت بوده و این مسئله در نگهداری دانه‌های روغنی از اهمیت بیش‌تری برخوردار می‌باشد (Wang *et al.*, 2021). بذور سویا دارای چربی و پروتئین بالا می‌باشند و قابلیت جوانه‌زنی خود را فقط تا چند ماه در شرایط معمولی حفظ می‌کنند، از این‌روی نگهداری و انبارداری بذور تا فصل بعدی رشد یا زمان فروش، یکی از مراحل مهم در صنعت بذور سویا می‌باشد و عدم توجه دقیق و کافی به آن موجب می‌شود بذور سویا دچار خسارت فیزیکی و فیزیولوژیک شده و فرسودگی بذور تشید شود (Weerasekara *et al.*, 2021). در طی فرسودگی بذر، غشاء در اثر پراکسیداسیون لیپیدی تخریب می‌شود. بررسی مکانیسم پراکسیداسیون لیپیدها نشان می‌دهد که گونه‌های فعال اکسیژن به اسیدهای چرب غیر اشباع از جمله اسید اولئیک و اسید لینولئیک (به عنوان رایج‌ترین اسیدهای چرب غشاء بذر) حمله می‌کنند و موجب آسیب به غشاء می‌شوند (Adetunji *et al.*, 2021).

آزمون پیری تسریع شده یکی از مهم‌ترین آزمون‌های استفاده شده برای ارزیابی بنیه بذور و شبیه‌سازی پیری می‌باشد. مبنای روش پیری تسریع شده، قرار دادن بذور در دما و طوبت نسبی بالا می‌باشد (McDonald, 2000). این آزمون، ساده و کم‌هزینه است و در بررسی واقعی فیزیولوژیک حین فرسودگی بذر مفید می‌باشد (Balouchi *et al.*, 2014). تحقیقات نشان داده است که پیری تسریع شده موجب کاهش درصد جوانه‌زنی، شاخص بنیه بذر و هم‌چنین افزایش پراکسیداسیون لیپید در بذور سویا می‌گردد (Maesaroh *et al.*, 2021; Santos *et al.*, 2021; Ebone *et al.*, 2020).

بررسی راهکارهایی برای بهبود خسارات ناشی از فرسودگی بذر می‌تواند از ضروریات پژوهش‌های این حوزه باشد. پرایمینگ بذر با آنتیاکسیدانت‌ها جهت جلوگیری از پراکسیداسیون لیپیدها یکی از روش‌های مهم توانمندسازی بذر می‌باشد، به طوری که ابتدا بذرها با استفاده از مواد آنتی‌اکسیدانت مختلف، آبدی شده و سپس برای سهولت حمل و نقل و کاشت دوباره خشک می‌گردند. از جمله موادی که می‌تواند در کاهش اثرات تنش‌ها از جمله فرسودگی در بذر

پایمینگ بذر در هفت سطح (بدون پایمینگ (شاهد)، آب مقطراً (هیدروپایمینگ)، اسموپایمینگ با ۷۵، ۵۰، ۲۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر اسید الایک) بود. بذور مورد استفاده در این پژوهش از مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران تهیه گردید. بذر-های مورد استفاده، بذر-های برداشت شده همان سال بودند که تا زمان آزمایش در انبار کنترل شده نگهداری بذر در مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران قرار داشتند که دارای سیستم خنک کننده بود. رطوبت اولیه بذور ۱۲ درصد بود. محدوده دمایی انبار ۱۴ تا ۱۷ درجه سلسیوس و رطوبت نسبی آن ۳۰ تا ۴۰ درصد بود. جهت اعمال تیمار فرسودگی، بذور در دمای ۴۱ درجه سلسیوس و ISTA، رطوبت ۹۵ درصد به مدت ۷۲ ساعت قرار گرفتند (2009).

جهت ارزیابی اثرات مستقیم و غیرمستقیم صفات وارد شده در مدل رگرسیونی، تجزیه علیت نیز انجام شد. امروزه این روش به طور گسترده‌ای در مطالعات کشاورزی و تقاضای انرژی برای آشکار کردن اثرات مستقیم و غیرمستقیم بین برخی ویژگی‌های مؤثر بر پارامتر وابسته استفاده می‌شود (Zhang et al., 2017). بر اساس این تحلیل می‌توان به میزان تأثیر متغیرهای مستقل (مستقیم و غیرمستقیم) روی متغیر وابسته پی برد (Cai et al., 2008).

مواد و روش‌ها

آزمایش در سال ۱۳۹۸ در آزمایشگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی شاهرود روی بذر سویا رقم DPX (کتول) و در قالب آزمایش فاکتوریل با طرح پایه کامل‌تصادفی در سه تکرار اجرا شد. تیمارها شامل فرسودگی بذر در دو سطح (بدون فرسودگی و بذور فرسوده) و

جدول ۱- صفات اندازه‌گیری شده مربوط به جوانه‌زنی

Table 1. Measured traits related to germination

صفات Traits	روابط محاسباتی Computational formula	شماره رابطه
Germination percentage	$GR\% = \frac{N}{T} * 100$	1
Allometric Growth Ratio	$AG = \frac{SL}{RL}$	2
Seedling Length Vigor Index	$SLVI = MSL + MRL \times \frac{GR}{100}$	3
Seed Reserves Use Rate	$SRUR = ISDW - FSDW$	4
Seed Reserves Use Efficiency	$SRUE = SLDW / SRUR$	5
Fraction of Seed Reserves Mobilization	$FMOB = SRUR / ISDW$	6

n تعداد بذر-های جوانه‌زده، N تعداد کل بذر-ها، Ti: تعداد روزهای آزمایش، SL: طول گیاهچه، GR%: درصد جوانه‌زنی کل، MRL: میانگین طولی گیاهچه، MSL: میانگین طولی ریشه‌چه ساقچه، RL: طول ریشه‌چه،

با دمای ۲۵ درجه سلسیوس منتقل شدند. سپس به صورت روزانه و در ساعت معینی تعداد بذر-های جوانه‌زنی شمارش گردیدند. درصد جوانه‌زنی کل طبق رابطه یک اندازه‌گیری شدند (Perry, 1991). دو صفت نسبت رشد آلومتریک و شاخص بنیه طولی گیاهچه بر اساس روابط دو و سه به ثبت رسیدند (Abdulbaki and Anderson, 1973).

جهت اندازه‌گیری رشد هتروتروفیک و میزان ذخایر منتقل شده طی جوانه‌زنی بذر، برای هر تیمار سه تکرار ۲۵ تایی بذر انتخاب و سپس وزن تر بذور (IFS) در هر تیمار به صورت جداگانه اندازه‌گیری و ثبت شد. ۲۵ عدد بذر

پایمینگ بذر از طریق خیساندن با محلول‌های مورد نظر (بدون پایمینگ (شاهد)، آب مقطراً، ۲۵، ۵۰، ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر اسید الایک) با رعایت اصول هواده‌ی بذر به مدت شش ساعت انجام شد. پس از آن بذور در سایه خشک شدند و جهت ادامه آزمایش و اندازه‌گیری صفات در مقایسه با بذور بدون فرسودگی استفاده گردیدند. صفات جوانه‌زنی مورد مطالعه و روابط مربوطه در جدول یک گزارش شده است. درون پتری‌دیش‌هایی با قطر نه سانتی‌متر در سه تکرار، ۲۵ عدد بذر سویا قرار گرفت. پس از آن ۱۵ میلی‌لیتر آب مقطراً به پتری‌دیش‌ها اضافه شد و به انکوباتور

در سطح ۱۲۵ میلی‌گرم در لیتر اسید الایزیک از لحاظ آماری غیرمعنی دار بود (شکل ۱). تیمار هیدروپرایمینگ، اگرچه سبب افزایش درصد جوانه‌زنی در بذور فرسوده و غیرفرسوده گردید، اما این افزایش تنها در بذور فرسوده معنی دار بود و ۶/۳۳ درصد، درصد جوانه‌زنی را در مقایسه با شاهد افزایش داد (شکل ۱). در راستای این تحقیق محققان دیگر گزارش کردند که هیدروپرایمینگ موجب افزایش درصد جوانه‌زنی بذور زوال یافته برنج (Gholami Tile Bani *et al.*, 2012) Kavandi *et al.*, 2019 (Yegane *et al.*, 2019) و اسپرس (al., 2018) می‌گردد.

در پژوهش حاضر کاهش درصد جوانه‌زنی در بذرهای فرسوده با کاهش فعالیت آنزیم آلفا‌امیلاز (شکل ۳ و جدول ۴) ارتباط دارد. نتایج حاصل از تحقیقات پژوهشگران، کاهش درصد جوانه‌زنی بذور فرسوده‌شده را ناشی از تغییرات در فیزیولوژی سلولی بذر از جمله کاهش انتقال مواد تجزیه‌شده از بافت ذخیره‌ای بذر به محور جنبین و کندشدن سنتز ترکیبات شیمیایی در جنبین دانسته‌اند Ahmadloo *et al.*, (2012). در این پژوهش افزایش محتوای مالون‌دی‌آلدئید (جدول ۳ و جدول ۴) و افزایش هدایت الکتریکی (شکل ۲ و جدول ۴) نیز در بذرهای فرسوده مشاهده شد. افزایش تولید مالون‌دی‌آلدئید همراه با نشت الکتروولیتها بخش قابل توجهی از کاهش قابلیت جوانه‌زنی بذرها و کاهش رشد گیاهچه در شرایط فرسودگی را توجیه می‌کند (Shaaban, 2016). افزایش هدایت الکتریکی بذرها می‌تواند نشانه‌ای از ناتوانی سلول‌ها در انسجام غشاء سلولی باشد که در نهایت منجر به کاهش قدرت و درصد جوانه‌زنی می‌گردد (Moori *et al.*, 2019). در پژوهش حاضر استفاده از هیدروپرایمینگ و اسموپرایمینگ با اسید الایزیک توانست صفات جوانه‌زنی را در بذور غیرفرسوده و فرسوده بهبود دهد. علت اثر مثبت این تیمارها احتمالاً کاهش محتوای مالون‌دی‌آلدئید (جدول ۳) بهدلیل آن کاهش هدایت الکتریکی بذور (شکل ۲) است. همان‌طور که در جدول تجزیه علیت (جدول ۴) نیز مشاهده می‌گردد، محتوای مالون‌دی‌آلدئید بر شاخص بنیه بذر و فعالیت آنزیم آلفا‌امیلاز تأثیرگذار بوده است و از این طریق موجب کاهش درصد جوانه‌زنی گردیده است. به نظر می‌رسد اسید الایزیک نیز با کاهش محتوای مالون‌دی‌آلدئید از کاهش

انتخابی وزن شده روی یک خط در داخل دو لایه حوله به روش ساندویچ قرار گرفته و به مدت یک هفته در ژرمنیاتور با دمای ۲۵ درجه سلسیوس نگهداری شد (ISTA, 2009). بعد از ۸ روز تعداد گیاهچه‌های جوانه‌زده شمارش گردید. سپس با استفاده از تیغ اسکالپل (جراحی) گیاهچه‌ها از باقیمانده بذر (کوتیلدون‌ها) به دقت جدا شدند. وزن خشک گیاهچه‌ها^۱ (SLDW) و وزن خشک باقیمانده بذرها^۲ (FSDW) نیز با قرار دادن آن‌ها در آون با دمای ۷۰ درجه سلسیوس به مدت ۲۴ ساعت و سپس توزین آن‌ها با کمک ترازوی با دقت ۰/۰۰۱ گرم محاسبه شد. در نهایت، مقدار استفاده از ذخایر بذر، کارایی استفاده از ذخایر بذر و کسر ذخایر مصرف شده یا پویا شده بذر بر اساس روابط چهار تا شش اندازه‌گیری گردید. ISDW^۳ وزن اولیه بذرهای خشک است و با کم کردن رطوبت بذر از وزن اولیه بذرها به دست آمد. برای اندازه‌گیری محتوای مالون‌دی‌آلدئید، هدایت الکتریکی و فعالیت آنزیم آلفا‌امیلاز بذور به ترتیب از روش دو و برملی (Du and Bramley, 1992)، هامپتون و تکرونی (Hampton and Tekrony, 1995) و موریس و تاکاکی (Morais and Takaki, 1998) استفاده گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS 9.1 انجام شد. مقایسه میانگین داده‌ها به روش LSD در سطح احتمال پنج درصد صورت پذیرفت.

نتایج و بحث

صفات مرتبط با قابلیت حیات و بنیه بذر درصد جوانه‌زنی کل

نتایج جدول تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که تیمارهای فرسودگی (P<۰/۰۱)، اسید الایزیک (P<۰/۰۱) و اثر متقابله این دو عامل (P<۰/۰۵) تأثیر معنی داری بر درصد جوانه‌زنی داشت (جدول ۲).

تیمار اسموپرایمینگ با اسید الایزیک در تمام سطوح، هم در بذور فرسوده و هم در بذور غیرفرسوده سبب افزایش درصد جوانه‌زنی نسبت به شاهد شد، درحالی که این افزایش

^۱- Seedling Dry Weight

^۲- Final Seed Dry Weight

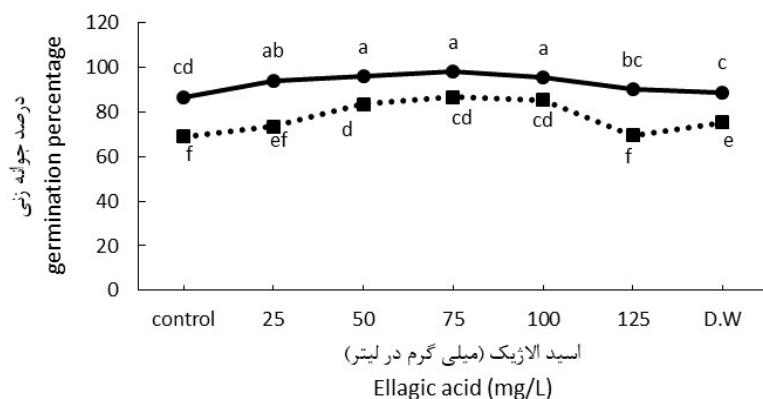
^۳- Initial Seed Dry Weight

گلایسین بتائین یک ترکیب آمونیومی چهارگانه از جمله معمول‌ترین محلول‌های سازگار در گیاهان است و نقش مهمی در پاکسازی رادیکال‌های آزاد در گیاهان دارد (Rasheed *et al.*, 2014).

نسبت رشد آلومتریک و شاخص بنیه طولی گیاهچه بررسی جدول تجزیه واریانس حاکی از آن است که تنها اثر فرسودگی بر نسبت رشد آلومتریک در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). همچنین اثر فرسودگی و اسید الازیک بر شاخص بنیه طولی گیاهچه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۲). نسبت رشد آلومتریک و شاخص بنیه طولی گیاهچه در بذوری که فرسودگی را تجربه کرده بودند، به ترتیب ۱۷/۲۵ و ۳۴/۵۲ درصد نسبت به شاهد کاهش نشان داد (جدول ۳). کاهش شاخص بنیه طولی گیاهچه ناشی از کاهش اجزاء آن یعنی طول گیاهچه و طول ریشه‌چه است که هر دو در شرایط فرسودگی کاهش می‌یابند.

فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز جلوگیری کرده و در نهایت سبب حفظ قابلیت جوانه‌زنی بذور شده است. اسید الازیک ویژگی آنتی‌اکسیدانت دارد و با توجه به بروز تنفس اکسیداتیو بذور در شرایط فرسودگی، پایمینگ بذر با اسید الازیک ممکن است در کاهش آسیب ناشی از تنفس اکسیداتیو و بهویله پراکسیداسیون لیپیدها مؤثر بوده باشد (Abu El Soud *et al.*, 2013) از طرف دیگر کاربرد این ماده فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز (شکل ۳) و شاخص بنیه بذر (جدول ۳) را افزایش داد که این دو عامل نیز می‌توانند بر افزایش درصد جوانه‌زنی توسط این تیمارها اثرگذار باشند. محققان بیان کردند که اسید الازیک به عنوان تنظیم‌کننده رشد و جوانه‌زنی گیاهان مطرح است و موجب افزایش درصد جوانه‌زنی در بذور می‌گردد (Pari and Pari, 2008). پایمینگ بذور با ۵۰ میلی‌گرم در لیتر اسید الازیک سبب افزایش درصد جوانه‌زنی در نخود گردید (Abu El Soudet *et al.*, 2013). این محققان بیان کردند که اسید الازیک از طریق افزایش گلایسین بتائین موجب افزایش درصد جوانه‌زنی و شاخص بنیه بذور می‌گردد.

—●— unaged seeds
...■... aged seeds

شکل ۱- مقایسه میانگین اثرات متقابل فرسودگی و اسید الازیک بر درصد جوانه‌زنی در بذور سویا

Figure 1. Mean comparison of interaction effects of aging and Ellagic acid on germination percentage in soybean seeds

چنین نتایج مشابه به دست آمده توسط Nahofte (Esterabad *et al.*, 2016) روی ذرت مبنی بر اثر منفی معنی‌دار فرسودگی بذر بر طول گیاهچه، شاخص بنیه بذر و طول ریشه‌چه که به طبع آن نسبت رشد آلومتریک نیز کاهش می‌یابد، نتایج آزمایش حاضر را تأیید می‌کند.

کاهش شاخص بنیه طولی گیاهچه سویا ناشی از فرسودگی توسط (Thongsri *et al.*, 2021) نیز گزارش شده است که، با نتایج پژوهش حاضر مطابقت دارد. مشابه این نتایج را محققان دیگر نیز گزارش کردند (Moori and Pasandideh *et al.*, 2014) و (Eisvand, 2019).

فرسودگی منجر به نشت شدیدتر الکتروولیتها و افزایش هدایت الکتریکی گردید، به طوری که در تیمار شاهد، هدایت الکتریکی بذور فرسوده ۳۴/۰۷ درصد بیشتر از بذرهاي بدون فرسودگی بود. پرایمینگ بذور بدون فرسودگی با آب مقطر و ۷۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر لیتر اسید الازیک سبب کاهش چشمگیری در هدایت الکتریکی بذور شد (شکل ۲). در شرایط فرسودگی نیز مانند شرایط معمول، استفاده از ۵۰ میلی گرم در لیتر اسید الازیک بهتر از سایر سطوح عمل کرد و کمترین هدایت الکتریکی را که معادل ۲۱/۶۶ میکروزیمنس بر سانتی متر بر گرم بذر تر بود، نشان داد (شکل ۲).

افزایش پراکسیداسیون لیپیدها موجب می شود که سلامت و یکپارچگی غشاء آسیب ببیند. بعد از آسیب به غشاء، نشت الکتروولیتها رخ می دهد. نشت الکتروولیتها به محلولی که بذر در آن غوطه ور شده، هدایت الکتریکی محلول را افزایش می دهد. محققان بیان کردند که تولید و انباشتگی رادیکال های آزاد موجب خسارت به اسیدهای چرب غیر اشباع غشاها سلولی می شود. کلیه این تغییرات به اختلال در غشاء، نشت مواد از بذور و در نهایت افزایش هدایت الکتریکی منجر می شوند (Ghaderi-Far *et al.*, 2014; Ghanbari *et al.*, 2019).

نتایج این پژوهش نشان داد که کاربرد هیدروپرایمینگ و پرایمینگ با اسید الازیک صفت هدایت الکتریکی را هم در بذور غیر فرسوده و هم در بذور فرسوده کاهش داد. علت اثر مثبت این تیمارها احتمالاً کاهش پراکسیداسیون لیپیدها می باشد. همان طور که مشاهده می کنید، محتوای مالون دی آلدئید به عنوان فراورده این واکنش ها در تیمارهای مذکور کمتر می باشد (جدول ۳) این اثر مثبت می تواند از ویژگی آنتی اکسیدانی اسید الازیک منجر شده باشد (Abu El Soud *et al.*, 2013).

محققان اثرات مثبت هیدروپرایمینگ بر کاهش هدایت الکتریکی در بذور سویا را گزارش کردند (Daneshvar Rad *et al.*, 2015).

فعالیت آنژیم آلفا آمیلاز

نتایج بیانگر این است که اثر تیمارهای فرسودگی، پرایمینگ و برهمکنش آن ها در سطح احتمال یک درصد بر فعالیت آنژیم آلفا آمیلاز معنی دار بود (جدول ۲).

در راستای این نتایج، محققان دیگر نیز گزارش کردند که فرسودگی موجب کاهش فعالیت آنژیم آلفا آمیلاز می گردد و از تجزیه نشاسته و انتقال مواد مغذی به جنبین، جلوگیری کرده و در نهایت مانع رشد ریشه چه و ساقه چه می گردد (Rahemi-Karizaki *et al.*, 2012). استفاده از آب مقطر و تمامی سطوح مورد استفاده اسید الازیک در این پژوهش موجب افزایش معنی دار شاخص بنیه طولی گیاهچه نسبت به شاهد گردید. در سایر تحقیقات نیز مشاهده گردید که هیدروپرایمینگ موجب افزایش این صفت در بذور نرمال Daneshvar Rad *et al.*, 2015; Kavandi *et al.*, 2018; Yegane *et al.*, 2019; (Gholami, *et al.*, 2012).

بررسی روند سطوح اسید الازیک بیان گر این است که استفاده از این ماده تا سطح ۷۵ میلی گرم در لیتر اثر افزایشی داشت و سطوح بالاتر این ماده (۱۰۰ و ۱۲۵ میلی گرم در لیتر) اگرچه نسبت به شاهد هم چنان روند افزایشی نشان داد اما نسبت به سطوح دیگر این ماده روند کاهشی به ثبت رسید (جدول ۳). در این بین کاربرد ۷۵ و ۵۰ میلی گرم در لیتر اسید الازیک بهتر از سایر سطوح عمل کردند و بالاترین میزان این صفت را که به ترتیب ۹۲/۳۸ و ۱۰۰/۶۹ و ۹۲/۳۸ بود به خود اختصاص دادند (جدول ۳). با توجه به ارتباط مستقیم شاخص بنیه طولی گیاهچه با درصد جوانه زنی، می توان گفت افزایش این شاخص نیز با افزایش درصد جوانه زنی در تیمارهای اسید الازیک متناسب است (شکل ۱). احتمالاً می توان گفت اسید الازیک از طریق افزایش دادن طول گیاهچه موجب افزایش شاخص بنیه طولی گیاهچه گردیده است. کاربرد اسید الازیک احتمالاً از طریق افزایش فعالیت آنژیم آلفا آمیلاز و افزایش فعالیت آنژیم های محافظت کننده در برابر رادیکال های اکسیژن فعل در افزایش شاخص بنیه طولی گیاهچه نقش دارد (Abu El Soud *et al.*, 2013).

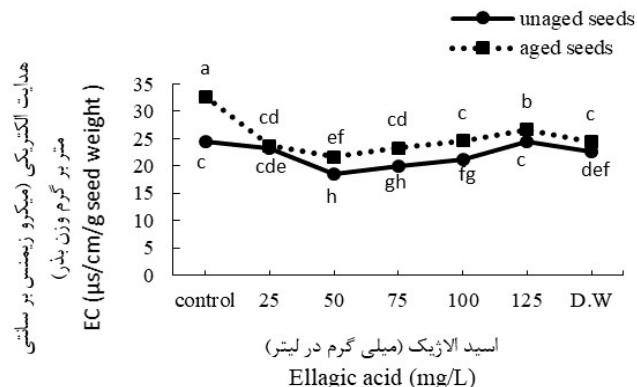
صفات فیزیولوژیک و بیوشیمیایی

هدایت الکتریکی

با توجه به نتایج تجزیه واریانس اثر فرسودگی، پرایمینگ با اسید الازیک و اثر متقابل دو عامل مورد مطالعه بر هدایت الکتریکی در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۲).

بررسی تیمارها نشان داد که اسموپیرایمینگ با اسید الازیک تا سطح ۷۵ میلی-گرم در لیتر هم در بذور غیرفسوده و هم در بذور فرسوده، موجب افزایش فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز شد و بعد از آن روند کاهشی به ثبت رسید (شکل ۳).

استفاده از هیدروپیرایمینگ در بذور نرمال موجب افزایش فعالیت آلفا آمیلاز بهمیزان ۰/۱۹ میکرومول نشاسته هیدرولیز شده در میلی-گرم پروتئین در دقیقه نسبت به شاهد شد. این درحالی بود که اعمال هیدروپیرایمینگ در بذور فرسوده اختلاف معنی-داری را با شاهد در این شرایط نشان نداد (شکل ۳).

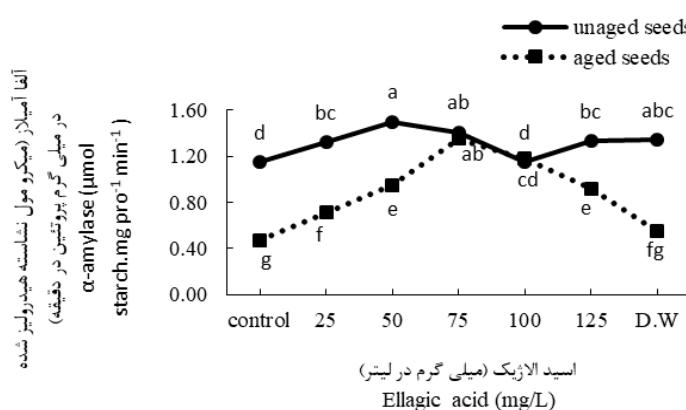

شکل ۲- مقایسه میانگین اثرات متقابل فرسودگی و اسید الازیک بر هدایت الکتریکی بذور سویا

Figure 2. Mean comparison of interaction effects of aging and Ellagic acid on electrical conductivity (EC) in soybean seeds

نیوود. علت کاهش فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز در شرایط فرسودگی در این پژوهش را می‌توان با افزایش گونه‌های فعال اکسیژن مرتبط دانست. محققان اعلام کردند که گونه-های فعال اکسیژن موجب تخریب ساختارهای DNA و RNA و ریبوزومی می‌گردد و در فرآیند نسخه‌برداری اختلال ایجاد می‌شود و در نهایت موجب عدم سنتز آنزیم‌های ضروری از جمله آلفا آمیلاز می‌گردد (Kapilan, 2015).

تأثیر کاهشی سطوح بالای اسید الازیک که در پژوهش زیر دیده شده است، در مورد سایر محلول‌های سازگار مانند اسید سینامیک (Akbari *et al.*, 2020; Singh and Farhadi *et al.*, 2014) و اسید سالیسیلیک (Chaturvedi *et al.*, 2016) نیز گزارش شده است، که اهمیت بررسی و رسیدن به غلظت مناسب این ترکیبات را بیش از پیش مشخص می‌کند، زیرا از یک غلظتی بالاتر، عامل مفید می‌تواند به عامل تنفس‌زا برای گیاه تبدیل شود. در خصوص سطح مناسب و آستانه اسید الازیک اطلاعاتی در دسترس

شکل ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل فرسودگی و اسید الازیک بر فعالیت آلفا آمیلاز در بذور سویا

Figure 3. Mean comparison of interaction effects of aging and Ellagic acid on α -amylase activity in soybean seeds

فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز (شکل ۳) شد و در نهایت موجب افزایش کسر ذخایر مصرف شده بذر گردید.
کارایی استفاده از ذخایر بذر

کارایی استفاده از ذخایر بذر از اثر فرسودگی، اسید الازیک و اثر متقابل فرسودگی و اسید الازیک در سطح احتمال یک درصد تأثیر پذیرفت (جدول ۲). کارایی استفاده از ذخایر در بذور بدون فرسودگی که با غلظت‌های مختلف اسید الازیک پرایمینگ شده بودند، بیشتر از شاهد بود. در شرایط فرسودگی استفاده از ۲۵ تا ۷۵ میلی‌گرم بر لیتر اسید الازیک موجب افزایش قابل توجهی در این صفت شد. بین تیمار شاهد با کاربرد آب مقطر و سایر سطوح اسید الازیک (۱۰۰ و ۱۲۵ میلی‌گرم بر لیتر) تفاوت معنی‌داری به ثبت نرسید (شکل ۴b). فرسودگی موجب کاهش وزن خشک گیاهچه شد و از طرف دیگر میزان آنزیم‌های هیدرولیتیک نیز کاهش یافت (شکل ۳) که این امر موجب کاهش کارایی تبدیل ذخایر بذر در شرایط فرسودگی شد. مشابه نتایج تحقیق حاضر، محققان دیگر نیز گزارش کردند که فرسودگی موجب کاهش کارایی استفاده از ذخایر بذر در سویا گردید (Santos *et al.*, 2021). استفاده از اسید الازیک موجب افزایش وزن خشک گیاهچه و افزایش فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز (شکل ۳) شد و در نهایت موجب افزایش کارایی استفاده از ذخایر بذر سویا گردید.

محتوای مالون دی‌آلدئید

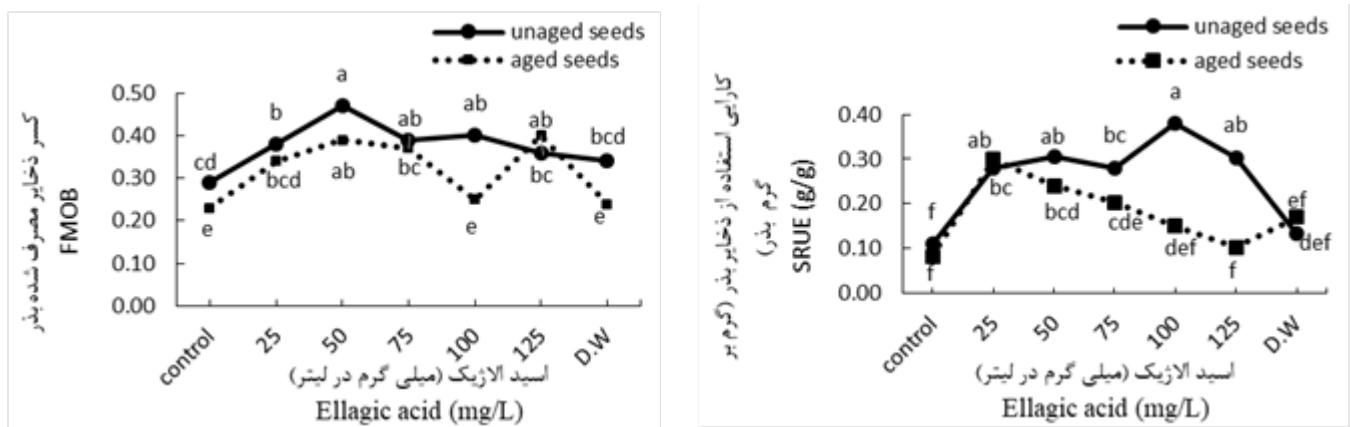
نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر فرسودگی و پرایمینگ بر محتوای مالون دی‌آلدئید در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). بر اساس نتایج، پیری تسريع-شده موجب افزایش محتوای مالون دی‌آلدئید به میزان ۲/۷۳ نانومول بر گرم وزن تر بذر نسبت به بذور بدون فرسودگی شد (جدول ۳). اسموپرایمینگ بذور با اسید الازیک و افزایش گلظت آن از ۲۵ تا ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر محتوای مالون دی‌آلدئید را به طور معنی‌داری کاهش داد (جدول ۳). علت افزایش محتوای مالون دی‌آلدئید در شرایط فرسودگی را می‌توان ناشی از افزایش تولید گونه‌های فعال اکسیژن در بذر دانست که خود ممکن است ناشی از ضعف سیستم آنتی-اکسیدانت باشد. مشابه این نتایج را محققان دیگر نیز در سویا گزارش کردند (Nazari *et al.*, 2020).

رشد هتروترووفیک و میزان ذخایر منتقل شده طی جوانه‌زنی بذر مقدار استفاده از ذخایر بذر

نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که تیمارهای فرسودگی ($P < 0.05$) و اسید الازیک ($P < 0.01$) تأثیر معنی‌داری بر مقدار استفاده از ذخایر بذر داشت (جدول ۲). وقوع فرسودگی موجب کاهش مقدار استفاده از ذخایر بذر از ۰/۰۶۳ به ۰/۰۵۵ گرم شد. پرایمینگ با غلظت‌های ۲۵ تا ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر اسید الازیک سبب بهبود قابل توجه در مقدار استفاده از ذخایر بذر گردید (جدول ۳). مقدار استفاده از ذخایر بذر جزء حساس به فرسودگی می‌باشد که موجب کاهش معنی‌دار وزن خشک گیاهچه‌های حاصل از بذور فرسوده نسبت به شرایط معمول می‌شود. محققان دریافتند که کاهش مقدار استفاده از ذخایر بذر و کسر ذخایر انتقال یافته بذر به گیاهچه در شرایط تنفس می‌تواند به دلیل کاهش فعالیت هورمون جیبرلین و کاهش سنتز آنزیم هیدرولیزکننده آلفا آمیلاز در جوانه‌زنی باشد که کاهش Saadat *et al.*, 2020; (Santos *et al.*, 2021 قدرت بذر را به دنبال خواهد داشت (

کسر ذخایر پویا شده بذر

کسر ذخایر پویا شده بذر تحت تأثیر فرسودگی ($P < 0.05$), اسید الازیک ($P < 0.01$) و اثر متقابل این دو عامل ($P < 0.05$) قرار گرفت (جدول ۲). استفاده از تمامی سطوح اسید الازیک (به جز ۱۰۰ میلی‌گرم بر لیتر در شرایط فرسودگی) موجب افزایش معنی‌دار این صفت نسبت به شاهد گردید (شکل ۴a). در این پژوهش میزان آنزیم آلفا آمیلاز در فرسودگی کاهش یافت که این امر موجب کاهش کسر ذخایر پویا شده بذر گردید. کاهش فعالیت آلفا آمیلاز در بذر گیاهان تحت تنفس به کاهش تشکیل گلوکز از نشاسته منجر می‌شود که حاصل آن کاهش سنتز ساکارز است و در Damaris *et al.*, 2019 نهایت کاهش کارایی ذخایر بذر را در پی دارد (پویایی ذخایر بذر وابسته به فعالیت آنزیم‌های هیدرولیتیک است که این آنزیم‌ها سبب تجزیه مواد ذخیره‌ای بذر و در نهایت مصرف آن‌ها توسط گیاهچه می‌شوند (Ghaderi-Far *et al.*, 2014)). در این تحقیق استفاده از اسید الازیک موجب افزایش وزن خشک گیاهچه و افزایش

شکل ۴- مقایسه میانگین اثرات متقابل فرسودگی و اسید الازیک بر کسر ذخایر مصرف شده بذر (FMOB) (a) و کارایی استفاده از ذخایر بذر (SRUE) (b) در سویا

Figure 4. Mean comparison of interaction effects of aging and Ellagic acid on Fraction of Seed Reserves Mobilization (FMOB) (a) and Seed Reserves Use Efficiency (SRUE) (b) in soybean

تجزیه علیت

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد، زمانی که درصد جوانه‌زنی به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شد، صفات شاخص بنیه بذر (۰/۸۸)، کارایی استفاده از ذخایر (۰/۴۶)، مالون دی-آلدئید (۰/۶۳)، فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز (۰/۸۰) و هدایت الکتریکی (۰/۷۲) به عنوان متغیرهای اصلی وارد مدل شدند. ضریب تبیین بیانگر این است که ۸۶/۴۹ درصد از تغییرات درصد جوانه‌زنی توسط پنج صفت فوق توجیه می‌شود. نتایج تجزیه علیت حاکی از آن است که بیشترین اثر مستقیم و مثبت را صفت شاخص بنیه بذر (۰/۵۶) و پس از آن فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز (۰/۳۰) به خود اختصاص دادند. بیشترین اثر مستقیم منفی را نیز مالون دی-آلدئید (۰/۱۱) بر درصد جوانه‌زنی داشت. مالون دی-آلدئید به طور غیرمستقیم نیز از طریق تأثیر بر شاخص بنیه بذر و فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز بر درصد جوانه‌زنی تأثیر منفی نشان داد. کارایی استفاده از ذخایر بذر نیز از طریق تأثیر بر شاخص بنیه بذر موجب افزایش درصد جوانه‌زنی شد. فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز نیز به طور غیرمستقیم از طریق اثر بر شاخص بنیه بذر و همچنین به طور مستقیم بر درصد جوانه‌زنی اثر مثبت داشت. میزان هدایت الکتریکی با کاهش دادن شاخص بنیه بذر و فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز موجب کاهش درصد جوانه‌زنی شد (جدول ۴).

با توجه به این که بذور در زمان پیری با تنش اکسیداتیو مواجه می‌شوند و اسید الازیک خاصیت آنتی اکسیدانت دارد، پایمینگ بذور با این ماده ممکن است در کاهش آسیب ناشی از تنش اکسیداتیو و بهویژه پراکسیداسیون لیپیدها مؤثر باشد. احتمالاً بتوان گفت که اسید الازیک از طریق پاکسازی گونه‌های فعال اکسیژن مانع از افزایش محتوای مالون دی-آلدئید شده است.

آسیب غشاء نتیجه پراکسیداسیون لیپیدی است که فرآورده واکنش مالون دی-آلدئید می‌باشد. نتایج همبستگی بین صفات نشان داد که دو صفت مالون دی-آلدئید و هدایت الکتریکی همبستگی مثبت و معنی دار داشتند. مشابه این نتایج را محققان دیگری در کرچک (*Ricinus communis*) (L. *Hordeum vulgare*) (Soltani *et al.*, 2017), جو (L. *Cucurbita*) (Shaaban, 2016) و کدو تخم کاغذی (L. *pepo*) (Ghaderi-Far *et al.*, 2014) گزارش کردند. اسید الازیک از طریق افزایش دادن میزان گلابیسین بتائین در بذور موجب کاهش پراکسیداسیون لیپیدها می‌شود (Abu El Soud *et al.*, 2013). محققان دیگری نیز گزارش کردند که اسید الازیک به دلیل خاصیت کلاته-کنندگی تولید گونه‌های فعال اکسیژن شامل رادیکال سوپراکسید و هیدروکسیل را مهار می‌کند و سلول را در برابر فرآیند پراکسیداسیون و تولید مالون دی-آلدئید محافظت می‌کند (Lopez and Luderer, 2004).

جدول ۲- تجزیه واریانس صفات اندازه‌گیری شده (میانگین مربعات) در بذور سویا تحت تأثیر فرسودگی و اسید الازیک

Table 2. Variance analysis of measured traits (mean squares) in soybean seeds under aging and Ellagic acid

S.O.V منابع تغییرات	df درجه آزادی	α - آلفا آمیلاز	Germination percentage درصد جوانه-زنی	EC	MDA	AG	SLVI	SRUR	SRUE	FMOB
تکرار Replication	2	0.008	0.92	1.31	2.41	0.98	54.45	0.0003	0.003	0.01
(A) فرسودگی Aging	1	2.03**	2422.88**	110.90**	78.05**	1.61**	12156.94**	0.0007*	0.063**	0.02**
(B) اسید الازیک Ellagic acid	6	0.21**	194.54**	44.51**	31.43**	0.04	1058.69**	0.0004**	0.20**	0.01**
A×B خطا	6	0.14**	29.43*	9.18**	10.27	0.12	41.50	0.0002	0.025**	0.007*
Error	26	0.01	9.69	0.92	7.30	0.086	49.04	0.0001	0.003	0.0025
ضریب تغییرات C.V(%)	-	11.97	3.66	4.05	16.18	14.15	8.58	17.15	25.24	14.33

برشده‌ی اثر متقابل: میانگین مربعات سطوح اسید الازیک در هر سطح تیمار فرسودگی

Slicing interactions: mean squares of Ellagic acid levels in each level of aging treatment

تیمار فرسودگی Aging	درجہ آزادی df	بذر بدون فرسودگی unaged seeds	بذر فرسوده aged seeds	0.049*	53.77**	15.20**	-	-	-	0.028**	0.012**

ns و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد می باشد

ns: non significant, * and ** are significant in 5 and 1 % respectively

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات اصلی فرسودگی و اسید الازیک در صفات اندازه‌گیری شده در بذور سویا

Table 3. Mean comparison of aging and Ellagic acid on measured traits in soybean seeds. (D.W: Distilled water)

	MDA (nmol/g seed)	AG	SLVI	SRUR (g)
بذر بذور بدون فرسودگی Unaged seeds	15.33 b	2.26 a	98.56 a	0.063 a
بذر فرسوده Aaged seeds	18.06 a	1.87 b	64.53 b	0.055 b
اسید الازیک (میلی گرم در لیتر) Ellagic acid (mg/L)				
0	19.86 a	2.11 a	60.11 e	0.047 c
25	16.19 bc	2.01 a	80.81 c	0.064 ab
50	12.85 d	2.09 a	92.38 ab	0.068 a
75	15.76 cd	2.20 a	100.69 a	0.065 ab
100	16.29 bc	2.10 a	85.80 bc	0.064 ab
125	16.91 abc	1.95 a	72.04 d	0.055 bc
D.W	19.00 ab	2.02 a	78.99 cd	0.050 c

اعداد هر گروه در هر ستون که حداقل در یک حرف مشترک هستند، فاقد تفاوت آماری در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون LSD هستند
The numbers in each group in each column that are at least one letter in common have no statistical difference at the 5% probability level based on the LSD test

جدول ۴- تجزیه علیت صفات اندازه‌گیری شده بر درصد جوانه‌زنی

Table 4. Path coefficient analysis of measured traits on germination percentage

صفات Traits	SLVI	SRUE	MDA	α -amylase	EC	اثرات کل Total effect
SLVI	0.56	-0.01	0.06	0.21	0.05	0.88
SRUE	0.29	0.02	0.04	0.09	0.04	0.46
MDA	-0.33	0.009	-0.11	-0.15	-0.04	-0.63
α -amylase	0.39	-0.007	0.06	0.30	0.05	0.80
EC	-0.40	0.01	-0.05	-0.19	-0.08	-0.72
R- Square	0.8649					

شاخص بنیه بذر گردید. در بین سطوح مورد استفاده اسید الازیک در این پژوهش، کاربرد ۵۰ میلی-گرم در لیتر از این ماده بهتر از سایر سطوح عمل کرد. می‌توان کاربرد هیدروپراپایمینگ و اسموپراپایمینگ با اسید الازیک را جهت کاهش اثرات ناشی از فرسودگی در بذور سویا پیشنهاد داد.

نتیجه‌گیری کلی

به طور کلی نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که وقوع فرسودگی موجب کاهش صفات مهم از قبیل فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز، درصد جوانه‌زنی، کارایی استفاده از ذخایر بذر و شاخص بنیه بذر سویا گردید و محتوای مالون-دی-آلدئید و نشت مواد افزایش نشان داد. هیدروپراپایمینگ موجب بهبود صفاتی از جمله شاخص طولی بنیه گیاهچه، فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز در بذور نرمال، درصد جوانه‌زنی در بذور فرسوده و کاهش هدایت الکتریکی در هر دو شرایط نرمال و فرسودگی شد. استفاده از اسید الازیک در بذور بدون فرسودگی و فرسوده سویا به صورت پراپایمینگ موجب بهبود صفاتی از قبیل فعالیت آنزیم آلفا آمیلاز، درصد جوانه‌زنی و

تشکر و قدردانی
نویسنگان از مسئولین دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی شاهرود و همچنین از مسئولین مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران برای همکاری‌های انجام شده کمال تشکر را دارند.

منابع

- Abdul Baki, A. and Anderson, J.D. 1973. Vigour determination in soybean by multiple criteria. *Crop Science*, 13: 630- 633. (**Journal**)
- Abu El Soud, W., Hegab, M.M., Abdelgavad, H., Zinta, G. and Asard, H. 2013. Ability of ellagic acid to alleviate osmotic stress on chickpea seedlings. *Journal of Plant physiology and biochemistry*, 71(1): 173-183. (**Journal**)
- Adetunji, A.E., Adetonji, G.L., Varghese, B. and Pammenter, N. 2021. Oxidative Stress, Ageing and Methods of Seed Invigoration: An Overview and Perspectives. *Agronomy*, 11 (2369): 1-27. (**Journal**)
- Ahmadloo, F., Tabari, M. and Behtari, B. 2012. Effect of water stress and accelerated ageing on some physiological characteristics of *Pinus brutia* Ten. Seeds. *Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research*, 19 (2): 345-358. (In Persian) (**Journal**)
- Akbari, M., Baradaran firouzabadi, M., Amerian. M.R. and Farrokhi, N. 2020. Seed Pretreatment with Cinnamic Acid Positively Affects Germination, Metabolite Leakage, Malondialdehyde Content and Heterotrophic Growth of Aging Cowpea (*Vigna unguiculata*) Seeds. *Iranian Journal of Seed Research*, 6(2): 163-176.
- Ascacio-Valdes, J.A., Aguilera-Carbu, A., Martinez-Hernandez, J.J., Rodriguez-Herrera, R. and Aguilar, C.N. 2010. Euphorbia antisyphilitica residues as a new source of ellagic acid. *Chemical paper*, 64: 528-32. (**Journal**)
- Balouchi, H.R., Bagheri, F., Kayednezami, R., Movahedi, D.M. and Yadavi, A.R. 2014. Effect of seed aging on germination and seedling growth indices in three cultivars of *Brassica napus* L. *Journal of plant research*, 26(4): 397-411. (**Journal**)
- Cai, J.B., Xu, D., Liu, Y. and Zhao, N.N. 2008. Sensitivity analysis on water deficit indicator of winter wheat based on path analysis theory. *Journal of Hydraulic Engineering*, 39(1): 83-90. (**Journal**)
- Damaris, R.N., Lin, Z., Yang, P. and He, D. 2019. The rice alpha-amylase, conserved regulator of seed maturation and germination. *International Journal of Molecular Sciences*, 20(2): 450-459. (**Journal**)
- Daneshvar Rad, R., Sadrghipoor, O. and Pazeki, A. 2015. Effect of soybean seed hydropriming on germination percentage and average in vitro and yield and yield components in field under drought stress, *Iranian Seed Science and Technology*, 3(1): 53-66. (In Persian) (**Journal**)
- Debnath, B., Singh, W.S., Das, M., Goswami, S. and Manna, K. 2021. Biodynamic activities of ellagic acid: A Dietary Polyphenol. *Journal of Nature and Science of Medicine*, 3(20): 83-90. (**Journal**)
- Du, Z. and Bramley, W.J. 1992. Modified thiobarbituric acid assay for measuring lipid oxidation in sugar-rich plant tissue extracts. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 40(9): 1566- 1570. (**Journal**)
- Ebone, L.A., Caverzan, A., Tagliari, A., Chiomento, J., Silveira, D. and Chavarria, G. 2020. Soybean seed vigor: uniformity and growth as key factors to improve yield. *Agronomy*, 10(545): 1-15. (**Journal**)
- Farhadi, N., Estaji, A. and Alizadeh-salteh, S. 2016. The Effect of Pretreatment of Salicylic Acid on Seed Germination of Milk thistle (*Silybum marianum* cv. Budakalaszi) Under Salinity and Drought Stress. *Iranian Journal of Seed Research*, 3(1): 75-83. (**Journal**)
- Ghaderi-Far, F., Soltani, A. and Sadeghipour, H.R. 2014. Biochemical changes during ageing in medicinal pumpkin: lipid peroxidation and membrane damage. *Iranian Journal of Plant Biology*. 20(6): 96-112. (In Persian) (**Journal**)
- Ghanbari, M., MakhtassiBidgoli, D., TalebiSiahsaran, P. and Pirani, H. 2019. Effect of deterioration on germination and enzymes activity in dry bean (*Phaseolus vulgaris* L. cv. Sadri) under salinity stress condition. *Environmental Stresses in Crop Sciences*, 12(2): 585-594. (In Persian) (**Journal**)
- Gholami, T.B.H., Salehi, B.M. and Farhadi, R. 2012. Priming effect on germination and seedling growth of aged grain of rice (*Oryza sativa* L.). *Seed Research (Journal of Seed Science and Technology)*, 2(1): 1-13. (In Persian) (**Journal**)
- Hampton, J.G. and TeKrony, D.M. 1995. Handbook of vigor test methods. The International Seed Testing Association, Zurich. (**Handbook**)

ISTA (International Seed Testing Association). 2009. International rules for seed testing. *Seed Science and Technology*, 49: 86-41. (**Journal**)

Kapilan, R. 2015. Accelerated aging declines the germination characteristics of the maize seeds. *Journal of Biosciences*, 3(8): 708-711. (**Journal**)

Kavandi, A., Jafari, A.A. and Jafarzadeh, M. 2018. Effects of osmoprimering on the enhancement of seed germination and seedling growth of deteriorate seeds of sainfoin (*Onobrychis viciifolia*) in basic and active collections of gene bank, *Iranian Journal of Range and Desert Research*, 25(3): 671-685. (In Persian) (**Journal**)

Khan, A., Nazar, S., Lang, I., Nawaz, H. and Hussain, M.A. 2017. Effect of ellagic acid on growth and physiology of canola (*Brassica napus L.*) under saline conditions. *Journal plant interaction*, 12(1): 520-525. (**Journal**)

Liu, Y., Liu, Y., Liu, H. and Shang, Y. 2018. Evaluating effects of ellagic acid on the quality of kumquat fruits during storage. *Scientia Horticulturae*, 227: 244–254. (**Journal**)

Lopez, S.G. and Luderer, U. 2004. Effects of cyclophosphamide and buthionine sulfoximine on ovarian glutathione and apoptosis. *Free Radical Biology and Medicine*. 36 (11): 1366-1377. (**Journal**)

Maesaroh, S., Wahyu, Y. and Widajati, E. 2021. Seed Storability and Genetic Parameters Estimation on Accelerated Aging Seed of Argomulyo Soybean (*Glycine max (L.) Merr.*) Mutant Lines. *Journal of Agricultural Sciences*, 31(3): 763- 775. (**Journal**)

Mcdonald, M.B. 2000. *SEED PRIMING* (eds. M. Black and J. D. Bewley). Sheffield Academic Press. PP.287- 325. (**Book**)

Moori, S. and Eisvand, H.R. 2019. The effect of priming with salicylic acid and ascorbic acid on germination indices and biochemical traits in wheat seed deterioration. *Iranian Journal of Seed Science and Research*. 6(3): 381-398. (In Persian) (**Journal**)

Morais, G. and Takaki, M. 1998. Determination of amylase activity in cotyledons of *Phaseolus vulgaris L.* cv carioca. *Brazilian Archives of Biology and Technology*, 41(1): 17-25. (**Journal**)

Nahofte Esterabad, A., RahemiKarizaki, A. and NakhzariMoghadam, A. 2016. Effect of seed deterioration on germination parameters and growth seedling of two maize varieties. *Iranian Journal of Seed Science and Research*, 3(2): 1-11. (In Persian) (**Journal**)

Nazari, R., Parsa, S., TavakolAfshari, R. and Mahmoodi, S. 2020. Salicylic acid priming before and after accelerated aging process increases seedling vigor in aged soybean seed. *Journal of Crop Improvement*, 34(2):1-20. (In Persian) (**Journal**)

Pari, L. and Sivasankari, R. 2008. Effect of ellagic acid on cyclosporine A-induced oxidative damage in the liver of rats. *Fundamental and Clinical Pharmacology*, 22: 395–401. (**Journal**)

Pasandideh, H., SeyedSharifi, R., Hamidi, A., Mobasser, S. and Sedghi, M. 2014. Relationship of seed germination and vigour indices of commercial soybean cultivars with seedling emergence in field. *Iranian Journal of Seed and Research*, 1(1): 29-50. (In Persian) (**Journal**)

Perry, D.A. 1991. *METHODOLOGY AND APPLICATION OF VIGOUR TESTS INTERNATIONAL SEED TESTING ASSOCIATION, ZURICH, SWITZERLAND*. PP. 275. (**Book**)

Rahemi-Karizaki, A., Nakhzari-Moghaddam, A. and Pourabdullah, M. 2012. The effect of seed vigor on germination and heterotrophic seedling growth response of wheat to salinity. *Journal of Seed Science and Technology*, 2(2): 60-67. (In Persian) (**Journal**)

Rasheed, R., Ashraf, M.A., Hussain, I., Haider, M.Z., Kanwal, U. and Iqbal, M. 2014. Exogenous proline and glycine betaine mitigate cadmium stress in two genetically different spring wheat (*Triticum aestivum L.*) cultivars. *Brazilian Journal of Botany*, 37: 399-406. (**Journal**)

Saadat, T., Sedghi, M., Gholipouri, A., SeyedSharifi, R. and Sheykhbaglou, R. 2020. The effect of priming deterioration on the activity of antioxidant enzymes and the mobility of seed reserves in French bean (*Phaseolus vulgaris L.*) cv. Sadri. *Iranian Journal of Seed Science and Technology*, 8(2): 19-32. (In Persian) (**Journal**)

- Santos, R.F., Placido, H.F., Bosche, L.L., Neto, H.Z., Ferando, H. and Alessandro, B. 2021. Accelerated aging methodologies for evaluating physiological potential of treated soybean seeds. *Journal of seed science*, 43(4): 1-10. (**Journal**)
- Shaaban, M. 2016. Effect of aging on enzymatic and non-enzymatic antioxidant changes and biochemical characteristics in barley (*Hordeum vulgare* L.) seeds cv. Valfajr. *Iranian Journal of Seed Science and Research*, 3(3): 89-103. (In Persian) (**Journal**)
- Singh, B. and Chaturvedi, V.K. 2014. Impact of cinnamic acid on physiological and anatomical changes in maize plants (*Zea mays* L.) grown under salinity stress. *Journal of Stress Physiology and Biochemistry*, 10(2): 122-134. (**Journal**)
- Soltani, M., Moradi, A., Tavakol Afshari, R. and Balochi, H.R. 2017. The effect of different storage conditions on germination and biochemical variability of *Ricinus communis* L. *Iranian Journal of Field Crop Science*, 48(1): 91-105. (In Persian) (**Journal**)
- Thakur, K. and Pitre, K.S. 2008. Polarographic (DCP and DPP) determination of ellagic acid in strawberries and pharmaceutical formulations. *Journal of the Chinese Chemical Society*, 55: 143-46. (**Journal**)
- Thongsri, K., Teingtham., K., Duangpatra, J. and Romkaew, J. 2021. Effects of brassinosteroids and gibberellin on water uptake and performance of soya bean seeds under different temperatures. *Seed Science and Technology*, 49(2): 141-157. (**Journal**)
- Wang, R., Wu, F., Xie, X. and Yang, C. 2021. Quantitative trait locus mapping of seed vigor in soybean under -20 °C storage and accelerated aging conditions via RAD sequencing. *Molecular Biology*, 43: 1977-1996. (**Journal**)
- Weerasekara, I., Sinniah, U.R., Namasivayam, P., Nazli, M.H., Abdurahman, S.A. and Ghazali, M.N. 2021. Priming with humic acid to reverse ageing damage in soybean (*Glycine max* (L.) Merrill.] seeds. *Agriculture*, 11(96): 1-18. (**Journal**)
- Yeganeh, M.R., Jafari, A.A. and Sani, B. 2019. The effects of priming on seed vigour and seedling growth of deteriorated seeds in three *Astragalus* species. *Iranian Journal of Rangelands and Forests Plant Breeding and Genetic Research*, 27(1): 59-70. (In Persian) (**Journal**)
- Zhang, X.S., Yi-lan, Y.A.N. and Zheng-hua, H.U. 2017. Using path analysis to identify impacting factors of evapotranspiration at different time scales in farmland, *Chinese Journal of Agrometeorology*, 38(4): 201-210. (**Journal**)

Effect of priming with Ellagic acid on the seed reserves mobilization and the growth of soybean seedlings under accelerated aging

Safiyeh Arab¹, Mehdi Baradaran Firouzabadi^{2*}, Ahmad Gholami², Mostafa Haydari²

Received: December 5, 2021

Accepted: February 1, 2022

Abstract

In order to investigate the effect of ellagic acid on the growth of seedling and the qualities of soybean in accelerated aging conditions, a pilot was designed in 2019 in the research laboratory of the Shahrood University of Technology. The treatments included aging seed in two levels (unaged seeds and aged seeds) and priming at seven levels (control, distilled water, 25, 75, 50, 100, 125 mg/L with ellagic acid). A pilot study as a factorial experiment with a completely random-base design (CRD) in three replications was carried out under a germinator environment in accordance with standards. To prepare aged seeds in the laboratory, the seeds were incubated at 41°C and 95% relative humidity for 72 hours. Seed priming was soaking with ellagic acid for 6 hours in accordance with the principles of seed aeration. The aging reduced Vigor Index, Allometric Growth Ratio and Seed Reserves Use Rate. The increasing of the malondialdehyde had a negative effect on germination percentage through the influence of Vigor Index and α -amylase activity enzyme. The application of ellagic acid increased the germination percentage in unaged seeds and aged seeds through increasing the activity of α -amylase activity enzyme. The priming of seeds with ellagic acid reduced the malondialdehyde and electrical conductivity. Based on the results of research, the application of 50 mg/L of ellagic acid can be introduced as the best concentration of this material. It can also be suggested that the use of ellagic acid as a seed priming improves the effects of seed aging on soybeans.

Keywords: Antioxidant; Deterioration; Ellagitanin; Germination percentage

How to cite this article

Arab. S., Baradaran Firouzabadi. M., Gholami, A. and Haydari. M. 2022. Effect of priming with Ellagic acid on the seed reserves mobilization and the growth of soybean seedlings under accelerated aging. Iranian Journal of Seed Science and Research, 9(3): 41-55. (In Persian)(Journal)

DOI: 10.22124/jms.2022.6162

COPYRIGHTS

Copyrights for this article are retained by the author(s) with publishing rights granted to the Iranian Journal of Seed Science and Research

The content of this article is distributed under Iranian Journal of Seed Science and Research open access policy and the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY4.0) License. For more information, please visit <http://jms.guilan.ac.ir/>

1. Ph. D. student of Agronomy, Faculty of Agriculture, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran. s.arab.agri@gmail.com
2. Associate Professor, Department of Agronomy, Faculty of Agriculture, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran. m.baradaran.f@gmail.com
3. Associate Professor, Department of Agronomy, Faculty of Agriculture, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran. agholami273@gmail.com
4. Associate Professor, Department of Agronomy, Faculty of Agriculture, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran. haydari2005@gmail.com

*Corresponding author: m.baradaran.f@gmail.com